

Néhány héttel ezelőttig, míg nem jártam Taizében, ez a név az egyszerűségében szép, könnyen énekelhető taizé-i dalokat jelentette számomra. Szegeden több helyen, köztük a mi újszegedi templomainkban is részt vettem imaórákon, és szerettem volna egyszer „élőben” is látni ezt a helyet. Nagyon örültem, amikor megtudtam, hogy idén nyáron lehetőségem lesz eljutni Attila atya szervezésében Taizébe.

Nagyon vártam a lelki élményt, amirol mindenki mesél, és sok gyakorlati dologra is kíváncsi voltam, leginkább arra, hogy hogyan lehet jól szervezetten fenntartani egy ekkora helyet, ahol fiatalok ezrei hétről-hétre egymást váltva érkeznek. Azóta már tudom, valóban fontos a jó szervezés, de legalább ennyire az egymás felé való nyitottság, türelem, a közös hit, és nem árt némi jókedv is.

Utunk krónikája röviden: buszunk Budapestről indult. Szállásunk két éjszakára Svájc Sankt Gallen tartományának Wattwil ősi kolostorában volt. Egy teljes napot a hegyek között töltöttünk, a környékben sétáltunk, meglátogattunk egy bencés kolostort és közben egymással ismerkedhetett az alkalmi zárándok csoport. Másnap útra keltünk Taizébe, mely Franciaország Burgundia tartományában található, Szegedtől mintegy 1500 kilométerre.

Az itt töltött egy hétről dióhéjban: minden nap háromszor énekes imán vehettünk részt a taizé-i szerzetesekkel

közösen. Felülmúlhatatlan az érzés, amikor hallod a sok fiataalt, akik együtt éneklik a jól ismert dallamokat. Többen

elvitték magukkal hangszerüket, és a templomon kívül spontán örömmzenélés is folyt. Én ugyan csak szemlélőként

vettem részt ebben, de az egyik legnagyobb élményem volt mégis látni és hallani őket.

Naponta tartottak angol nyelven Bibliaórákat nekünk. Kis csoportokra osztottak bennünket, ahol különböző

nemzetiségekkel lehettem együtt. A bibliai témákból kiindulva beszélgethettünk például arról, hogy mi hogyan

imádkozunk vagy elmondhattuk véleményünket többek között a barátság lényegéről. A programok között volt időnk

barátkozásra, sportolásra, pihenésre. A szerzetesek kialakítottak egy elmélkedésre alkalmas csendes kertet kis vízeséssel

és szép tóval.

A tábori életkörülményeket magunk tartottuk fenn. Tudtam, hogy a munka nem káros az egészségre, de a mi

nemzetközi takarító csapatunk tagjaként a munka hasznosságán túl a vidámságát is megtapasztalhattam.

Nagyon szeretnék még visszamenni Taizébe, sőt szívesen maradnék ott több hétre

önkéntesként segíteni az ifjúsági találkozók mindennapjait. Örülök, hogy részt vehettem ezen a 11 napos utazáson, és köszönöm az 58 tagú csoportunk minden egyes tagjának a jó társaságot - köztük az Újszegedről velünk tartó Balogh Ádám és Árpád testvérpárosnak és Elekes Józsinak (mindhárman az Erzsébet-templom buzgó ministránsai) -, valamint plébánosunknak a szervezést és a rólunk való atyai-anyai gondoskodást.

*Zsíros Csenge*